

Laura Herts is het brutaaltje van de straat

Maastricht, vrijdag, Limburgs Straattheaterfestival, Laura Herts. Nog t/m zondag te zien in heel Limburg.

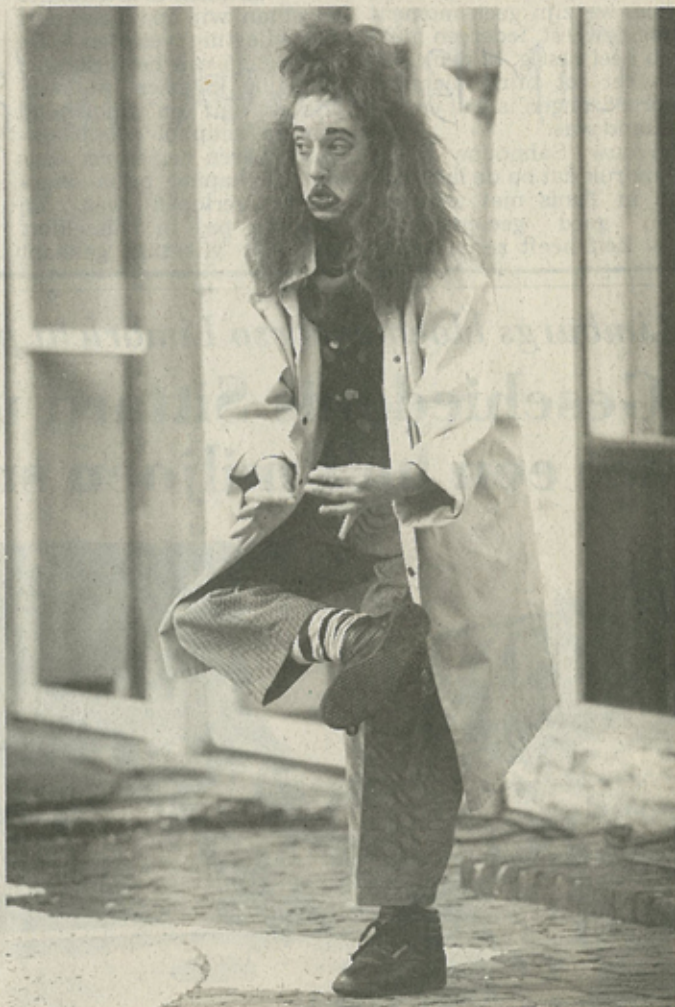
Er stinkt nog wat, maar jij mag dat wel ruiken, want jij bent niet van de pers.

Een van gekkigheid en weemoed vervulde 'danse macabre', die veel van de Maastrichtse geest weerspiegelt. Een geestesgesteldheid die ook is gaan zitten in de voor het Vrijthof bestemde beeldengroep van Han van Wetering, die daar binnenkort geplaatst zal worden. Ik heb er al aan mogen ruiken, ofschoon ik van de pers ben, en wat ik rook was levensdrift, maar ook weemoed en wat Paul van Ostaijen zag als *Feesten van angst en pijn*.

En nu ruik ik hier en daar, en overal en nergens, aan het straattheaterfestival, dat in Maastricht op alle mogelijke plekken opduikt. De mooiste plek is het plein waar de Sterre der Zee resideert. Arriveer ik daar, om aan Laura Herts te ruiken, is de vogel gevlogen. De organist van de basiliek zou bezwaren hebben gemaakt. Veel noten op zijn zang. Nu moest Laura Herts, een mimisch talent, uitwijken naar

het danig steriele Thermenplein, waar culinair getafeld wordt. Allemaal zo erg niet voor Laura Herts, die een brutaaltje heet te zijn. Binnen de kortste keren heeft zij het voor elkaar, laat leven ontstaan en ziet de kans met haar gekke bekkentrekkerij het publiek te fascineren. Met rozen in haar ogen en kersen op haar mond, maar die verdwijnen prompt als ze het macho-gedrag van het sterke geslacht aan de kaak stelt en voorzien van een potente paraplu ons laat delen in de 'tristesse' van een penibele penis, als u begrijpt wat ik bedoel. Geen artistiek hoogstandje, wél spekje voor het volkse bekkje. Laura Herts is een geboren straattheaterartieste. Ze heeft misschien niet zoveel fijnzinnige noten op haar zang als de organist van de basiliek in zijn orgel - Laura Herts stond zelfs even te plassen tegen de gevel van het Maasland Antiquariaat - ze houdt van het leven en ze is van de straat. Ze verspreidt warmte. Ze ruikt goed.

WILLEM K. COUMANS

* Laura Herts: Rozen in haar ogen en kersen op de mond

Foto THIJS HABETS